

Klasse

TWEEDE VOLUME

OUDERS

SPINNEN OP SCHOOL
p. 2-3

ANDY KRIJGT GEEN
KANS p. 4-5

INTERNET MET KLASSE p. 7

VOOR DE DEUR

«Ik heb het erg druk met mijn job», zegt Bert (38), vader van drie kinderen.

«Maar ik weet wel graag wat in de klas en op de school van onze kinderen gebeurt. Hun resultaten natuurlijk en hoe ze zich op school voelen. Ik wil ook best weten hoe het onderwijs er nu uitziet, hoe de school denkt, hoe ze werkt. Soms heb ik het gevoel dat de school een andere wereld is, dat leerkrachten de deur achter hun rug liever sluiten.

Dan heb ik zin om **door het sleutelgat** te kijken. Maar dat mag niet zeker?»

Klasse voor Ouders wil de communicatie tussen ouders en school bevorderen.

Dit blad is een initiatief van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het bestaat nog maar één jaar en is gratis voor ouders van kinderen tot en met de eerste graad secundair onderwijs.

Dat de school van uw kind zich heeft ingeschreven, betekent dat ze

de deur voor u open

zet, dat ze met u wil samenwerken.

Zo vegeen ouders en leerkrachten problemen niet onder de mat. Ze spelen samen een sleutelrol in de opvoeding van kinderen. Dat is niet vanzelfsprekend.

Er moet vertrouwen groeien, bereidheid en respect. Van twee kanten. Dan verloopt het contact niet meer door het sleutelgat.

En dat is een stuk makkelijker.

«Je moet niet

«Elke morgen heb ik een drama aan mijn been. Letterlijk. Jonas (5) plakt bij de schoolpoort aan mijn been en ik krijg hem nauwelijks los. Hij wil niet naar school. En huilen alsof de wereld vergaat. **Ik schaam me dood.** Wat moet ik daar nu mee?»

«Elsje (4) wil niet gaan slapen. Ik weet echt niet meer wat doen. 's Avonds is het telkens weer hetzelfde. Mag ik in mama en papa's bed slapen? Dan zeg ik gewoonlijk: 'Maar Elsje, je hebt zelf zo'n mooi bed in een mooie kamer.' Dan begint een **ween- en krijnsconcert**, tot ik haar een verhaaltje voorlees. Wil ik weggaan, dan begint ze weer. Er zit een vreselijke spin onder haar bed. Of achter het gordijn loert een monster. Ik wil haar geen verdriet doen, maar wij hebben toch ook onze slaap nodig? Meestal geef ik het **gevecht** op en zeg dan uiteindelijk: je mag in ons bed tot je in slaap valt. Dan is alles weer goed.»

De angst voor Dutroux

Het boek *Mijn kind is bang (en ik ook)* helpt ouders om kinderangsten te herkennen en er ook iets aan te doen. «Het boek is er eigenlijk gekomen na de Dutroux-affaire», zegt auteur *Peter Adriaenssens*. «Ouders schreven brieven over angstige kinderen, over Dutrouxspelletjes op de speelplaats. Als een kind Loubna in een doods-kist tekent, dan raken ouders of leerkrachten daarvan in **paniek**. Maar die tekening kan voor een kind een gezonde manier van verwerken zijn. Mijn boek is vooral bedoeld voor ouders, hoe zij kunnen reageren als hun kind bang is. Hoe zij hun kind weerbaarder kunnen maken. Het is niet voldoende dat een kind 'neen' leert zeggen. Want dat 'neen'-gevoel heeft hij ook als hij huiswerk moet maken. Het is niet voldoende te zeggen: 'pas op voor vreemden', want elke nieuwe leerkracht is een vreemde.»

Wilt u een gratis exemplaar van het boek *Mijn kind is bang (en ik ook)*? Wij geven er 50 weg. Vul vlug de bon in. Misschien bent u bij de gelukkigsten. U kunt het boek ook in de boekhandel kopen, voor 595 frank.

Gratis boek

Ja, ik ontvang graag een gratis exemplaar van **Mijn kind is bang (en ik ook)**.

Naam: _____

Adres: _____

Knip deze bon uit, kleef hem op een briefkaart en stuur hem naar *Klasse voor Ouders - Koningsstraat 138 - lokaal 508 - 1000 Brussel*.

Ik ben bang. U bent bang. We hebben allemaal zo onze angsten. Ouders, kinderen, en leerkrachten. Daarom hebben we het deze maand ook in Klasse voor Leerkrachten en Klasse voor Jongeren over angst. Samen de bibbergrens over.

Donkere hoek

Elk kind gaat door verschillende angstfasen. Als een *baby* de wereld rondom zich begint te ontdekken, dan schrikt hij telkens van wat hij nog niet kent. Vreemde gezichten bijvoorbeeld. Als een *kind* fantasie ontwikkelt, ontstaan er overal monsters en spoken. Een *puber* vraagt zich vooral af wat anderen van hem vinden en hoe het zit met de veranderingen in zijn eigen lichaam. Dat een kind van drie bang is voor monsters, is heel normaal. Een twaalfjarige die niet durft gaan slapen, heeft een probleem.

De belangrijkste vorm van angst waar ouders mee te maken krijgen is **scheidingsangst**. Het kind wil niet weg uit het veilige web van zijn ouders. Hij wordt bang en onzeker. Hij zoekt allerlei uitvluchten om toch maar niet naar bed of naar school te moeten gaan. Want wie zegt dat zijn ouders er nog zullen zijn als hij weer opstaat, of terugkomt van school? Maar u kunt niet altijd bij hem blijven. Dat is onmogelijk. Het kind moet die angst afleren wil het een normaal leven kunnen leiden.

- Boeken laten lezen over andere kinderen die bang zijn: het helpt. Het Centrum voor Leesbevordering en Informatie (LINC) stelde naar aanleiding van dit artikel een keuzelijst op met boeken over angst (voor kleuters tot en met +13-jarigen). Die lijst (met bespreking) is verkrijgbaar voor 150 fr. (verzendingskosten inbegrepen) bij LINC - Maria-Theresiastraat 20 - 3000 Leuven - tel 016-22 89 33 - fax 016-29 51 12.

- Ook het Nationaal Centrum voor Jeugdletteratuur (NCJ) kan u helpen bij het zoeken naar goede kinder- en jeugdboeken over angst.

NCJ - Minderbroedersstraat 22 - 2000 Antwerpen - tel 03-234 16 67.

- Boeken voor volwassenen over angst vindt u in de bibliotheek bij non-fictie onder het nummer 415.

Bang zijn»

«Onze Steven (13) was toch zo bang voor het nieuwe schooljaar. Vorig jaar werd hij nogal **gepest**. Werd domkop en fatsie genoemd, er verdween vanalles uit zijn boekentas, enzovoort. In de vakantie leek hij alles vergeten, maar dan de laatste weken van augustus had hij **hoofdpijn** en kon hij niet meer slapen.

De warmte, zei hij. Maar ik weet wel beter.»

«Klaar (10) heeft al een slecht punt op haar rapport en het schooljaar is nog maar begonnen. 'Ze ligt dwars', vindt de meester.

Wil geen spreekbeurt houden. Antwoordt niet als je wat vraagt.

'Ik durf niet', zegt Klaar. Ze had nog nooit eerder een meester.

En de klas is nogal groot.

Ik zit echt met haar in, want ons Klaar is **verlegen** en zeker geen dwarsligger.»

Jonas, Elsje, Steven en Klaar zijn BANG.

Wat moet u daar als ouder mee?

Veilig web

Uw kind is bang voor het donker. Het ziekenhuis. Scheiding. Televisiebeelden. Ouders kunnen die angsten niet voorkomen, maar kunnen hun kind wel **helpen** ermee om te gaan.

- «Ach bangerik, doe niet zo flauw» Een kind voelt zich al beter als het over zijn bang-zijn mag praten. Als zijn ouders hem serieus nemen. Praten en luisteren helpt. Sommige angsten kunnen immers voor volwassenen belachelijk lijken, maar zijn dat helemaal niet voor het kind.

- «Je moet toch niet bang zijn» Een veilig web bouwen helpt. Een kind kan zijn angst leren beheersen. Maar hij moet zich zeker kunnen voelen: hier hebben ze het beste met me voor. Als er iets verandert, bijvoorbeeld als uw kind 's middags niet meer naar huis zal komen eten, bespreek dat dan vooraf. Zodat hij weet dat zijn ouders er nog steeds voor hem zijn als hij terugkomt.

- «Laat mij gerust» Een bang kind zoekt steun bij rustige en sterke mensen die hem een veilig gevoel geven en zelf niet overdreven bang zijn. Zelf sterk zijn helpt.

Harige poten

Iedereen is bang voor het onbekende. Angst is gezond. Angst beschermt ons. Als er een wilde leeuw voor je staat, denk je best niet te lang na. Als je een drukke straat oversteekt, is het goed dat je wat bang bent. Dit soort angst hebben we nodig om te overleven. Sommige angsten zijn aangeleerd. Angst voor spinnen bijvoorbeeld. Het kleine vieze harige ding in de hoek betekent geen gevaar. Toch griezelen velen als ze het beest zien. De meeste angsten kun je onder controle krijgen, of afleren. Met angsten leren omgaan is een deel van het **opgroeien**. Angst wordt pas een probleem als het de normale gang van zaken begint te beïnvloeden. Dan kan het ook een signaal zijn van andere problemen.

Waar zijn kinderen bang voor?

François (33): «Vorig jaar had Andy veel problemen op school. Enfin, dat zijn we achteraf pas te weten gekomen, toen het te laat was. We hoorden alleen iets van de school als we de schoolrekening niet hadden betaald, of toen Andy luizen had. Nu moet hij zijn jaar overdoen. Daar zijn we razend voor. Het is toch niet omdat ik geen werk heb dat onze **Andy dom** is, hé. Andy ging toen niet graag naar school. Nu wel. Hij zit op een andere school. Hij krijgt er **meer aandacht**. «Ik zie mijn meester graag», zei hij gisteren aan tafel, «dat mag toch, hé?»

Onze Andy moet een goed diploma halen op school. Hij weet dat hij niet met slechte punten naar huis moet komen. Hij zou later graag in een laboratorium willen werken, zegt hij, uitvinder worden. Soms gaat mijn vrouw wel eens naar de school. Om te horen hoe het met Andy gaat.

«Andy is niet dom»

Maar ze voelt zich daar niet **op haar gemak**. Wij kunnen het ook niet zo goed uitleggen als al die andere vaders en moeders.

De leraar zegt dat Andy **meer zou moeten lezen**.

Dat zou goed zijn voor zijn talen. Wij kunnen onze Andy niet helpen met zijn huiswerk of zijn lessen.

Gisteren was hij Frans aan het leren. Of ik wist wat «voisin» betekende? Natuurlijk niet. Ik wil best wel een Frans **woordenboek**

kopen, maar vorige week moest hij voor aardrijkskunde een atlas kopen.

1295 fr. alstublieft.

‘t Geld groeit niet op mijne rug, hé.»

De afstand tussen de school en het gezin is vaak groot. Vooral voor kansarme gezinnen. Sommige scholen proberen daar wat aan te doen. Ze zoeken contact met jeugd- en buurtwerk. Leerkrachten en ouders **experimenteren** met nieuwe vormen voor het oudercontact, werken huiswerkbegeleiding uit, geven vorming aan ouders, gaan op huisbezoek, werken financiële oplossingen uit... Alle ouders en kinderen worden daar immers beter van. Daarom besteden de drie bladen van Klasse (voor leerkrachten, ouders en jongeren) daar deze maand extra aandacht aan. Kansen genoeg dus.

Overhevelen

Ongeveer één kind op dertig wordt in Vlaanderen in een kansarm gezin geboren. Hun ouders hebben vaak een lage opleiding en zitten zonder werk. Ze hebben het moeilijk om rond te komen. Ze wonen soms in slechte huizen en zijn meer ziek. Hun kinderen zitten gewoon naast de anderen op school. Onderzoek toont wel aan dat ze minder kans hebben op slagen. In het eerste leerjaar hebben ze meer leerproblemen dan andere kinderen. En ze worden vlugger **doorverwezen** naar het buitengewoon onderwijs. 85 % van alle leerlingen in het beroepssecundair onderwijs komt uit een lager sociaal milieu. Velen hadden in het algemeen of technisch secundair kunnen zitten. Ze krijgen minder kansen, ook al zijn ze even begaafd.

Steun

Om te slagen op school moeten kinderen kunnen rekenen op de steun van hun ouders. Kinderen uit kansarme gezinnen kunnen dat te weinig. Thuis is er geen rustig plekje om voor school te werken. Ze kunnen zich moeilijk concentreren, weten niet hoe ze moeten plannen en missen **zelfvertrouwen**. Vaak maken ze hun huiswerk niet. Ze komen te laat op school of helemaal niet. In de klas zijn ze vaak erg teruggetrokken of bijzonder agressief. Sommige scholen organiseren *huiswerkbegeleiding*. Leerkrachten helpen kinderen bij het maken van taken of het leren van lessen. Ze krijgen een rustige werkplek waar ze ook woordenboeken, atlas of kranten kunnen raadplegen. Ze leren er een goede studiemethode aan. In samenwerking met buurtwerking krijgen ouders ook *vorming*. Daar leren ze hoe ze hun kind kunnen begeleiden.

Verbinding

Elk kind heeft zijn eigen aanleg, een eigen leerritme en een eigen gezinsmilieu. Leerkrachten die daar rekening mee houden, *differentiëren*. Ze geven geen les voor de gemiddelde leerling, maar maken een verbinding met **elk kind apart**, halen het beste uit elk kind. Ze houden dan ook rekening met de achtergrond van een kansarm kind. Als leerkrachten differentiëren, kunnen kinderen eigen keuzes maken, leren ze zelfstandig werken, verantwoordelijkheid nemen. Zulke kinderen voelen zich goed, gaan graag naar school en halen betere resultaten.

Mengen

Kansarme ouders voelen zich niet altijd goed op school. Ze zijn bang dat hun kind het niet goed doet. Of ze voelen zich bekeken door de andere ouders. Dus blijven ze uit de school weg. De school en de kansarmen zijn twee vreemde werelden. Elkaar leren kennen is een eerste stap naar beter onderwijs. Daarom gaan sommige leerkrachten op *huisbezoek* bij hun leerlingen. Scholen organiseren *ontmoetingsavonden* met als thema «Ouders vertellen» of een *open-klasdag* waar ouders de school in werking kunnen meemaken.

Kansarme gezinnen een kans geven lukt pas als **andere ouders** willen meewerken. In een aantal scholen worden *peters en meters* gezocht. Zij ontfermen zich over ouders die altijd uit de boot vallen. Het is ook belangrijk dat ouderverenigingen alle ouders vertegenwoordigen, ook de kansarme.

Formules

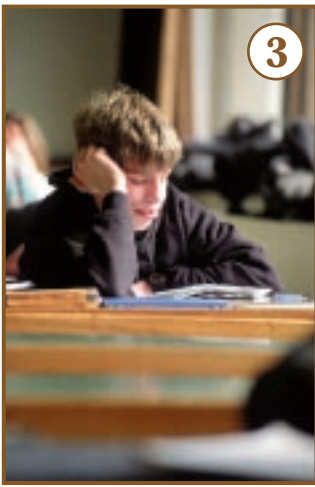
Kinderen praten zoals hun ouders praten. Ze nemen niet alleen de woorden en constructies over, maar ook de onderwerpen. Als ouders taal op een beperkte manier gebruiken, zullen kinderen dat ook doen. Kinderen uit kansarme gezinnen hebben een beperkte woordenschat, gebruiken minder woorden per zin. Ze gebruiken hun **taal** vaak voor concrete dingen, zelden om eigen belevenissen of ervaringen te verwoorden. Er is een grote afstand tussen de schooltaal en de taal die thuis wordt gesproken. Daarom organiseren veel scholen leesprojecten, voorlees- en vertelnamiddagen voor ouders. Of ze beginnen een schoolbibliotheek. Alle kinderen profiteren daarvan.

• *Op zoek naar een goed naslagwerk? «Kansarmoede in het Onderwijs» geeft veel concrete tips, suggesties, adressen, publicaties en achtergrondinformatie. Vraag ernaar in uw school of bestel het voor 200 fr. bij de Koning Boudevijnstichting - Brederodestraat 21 - 1000 Brussel - tel 02-549 02 14 - fax 02-511 52 21.*

• *In de DynaMo 2-catalogus vindt u het **Tapori-project** van ATD Vierde Wereld. Een leuke aanzet om op school een project uit te werken rond armoede en uitsluiting. Met een beetje geluk sponsort het departement Onderwijs. U vindt de catalogus in de school van uw kind. Voor meer inlichtingen: CANON cultuurcel - Lydia Asbestaris, Koningsstr. 138 (vijfde verdieping) - 1000 Brussel - tel 02-211 45 62 - fax 02-211 45 52.*

• *De ondersteuningscentra stimuleren **ouderverenigingen** om alle ouders te bereiken: Koepel van Ouderverenigingen van het Officieel Gesubsidieerd Onderwijs (KOOGO) - Ravensteingalerij 27 bus 8 - 1000 Brussel - tel 02-512 88 74 - fax 02-502 12 64. Raad voor Ouders van het Gemeenschapsonderwijs (ROGO) - Schoonmeersstraat 26 - 9000 Gent - tel 09-242 01 68 - fax 09-242 01 69. Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV) - Guimardstraat 1 - 1040 Brussel - tel 02-511 65 05 - fax 02-514 33 21.*

• *In elke **bibliotheek** vindt u boeken over kansarmoede. Zoek bij de non-fictie onder het nummer 322.*

3

5000 fr. laten liggen

«Onze Jan is moeten blijven zitten. Dan zullen we nu toch geen studiebeurs meer krijgen, zeker?» Elk jaar geeft de Vlaamse Gemeenschap enkele miljoenen uit aan studietoelagen. Zo'n beurs kan het gezinsbudget aardig ondersteunen. Kleuters en kinderen in de lagere school kunnen geen studiebeurs krijgen. Maar vanaf het secundair onderwijs kan het wel interessant worden. Tijdens het schooljaar 1995-1996 bedroeg het gemiddelde bedrag voor een studiebeurs voor het lager secundair 5441 frank. Toch

zijn er elk jaar duizenden gezinnen die geen **studietoelage** aanvragen en er toch recht op hebben. Omdat ze niet goed geïnformeerd zijn. Kinderen die hun jaar overdoen en nog leerplichtig zijn bijvoorbeeld, kunnen nog een studiebeurs krijgen. Uw kind kan op school een aanvraagformulier krijgen. Dat moet u dan tijdig invullen en opsturen, dat wil zeggen **vóór 31 oktober 1997**. U verliest er niks mee.

U vindt de gratis brochure 'Studietoelagen 1997-1998' in alle scholen, bibliotheken en gemeentebesturen. Voor meer informatie kunt u terecht bij het departement Onderwijs - Afdeling Studietoelagen - Koningsstraat 138 - 6de verdieping - 1000 Brussel - tel 02-211 42 11.

87 % van de lezers van Klasse voor Ouders herkent zich in het blad. 93 % vindt de inhoud goed tot zeer goed en even veel ouders appreciëren uitdrukkelijk dit initiatief van de overheid.

1 Uw mening

Voor 70 % van de lezers is Klasse voor Ouders belangrijk tot zeer belangrijk. Eén op vier ouders leest de nieuwsbrief zelfs samen met de kinderen. Dat blijkt uit de **enquête** die Klasse voor Ouders eind vorig schooljaar hield. We ontvingen meer dan 6000 formulieren. Bedankt voor zoveel steunende woorden.

Krijgen voor hun kritisch antwoord **boeken- en cd-bons** voor 2000 fr.: M. Hamerlyncx (Sleidinge), V. Van Humbeek (Ternat), fam. Van Landeghem (De Klinge), fam. Janssens (Overpelt), S. Van de Bosch (Mechelen), fam. Schouten (Achel), fam. Schepens (Berlare), B. Meuris (St.-Baafs-Vijve), S. Carette (St.-Martens-Latem) en J. Van Bael (Westerlo).

Winnen een **Eurostar-weekend naar Londen**: M. Houthaeye (Gullegem) en L. Wollants (Kessel-Lo)

Kinderen die schaken, kunnen beter rekenen, informatie verwerken en problemen oplossen dan niet-schakers. Dat schreven we in ons vorig nummer. Meer dan 150 enthousiaste reacties kwamen binnen bij de Vlaamse Schaakfederatie. Dit is het juiste telefoonnummer: 089-38 47 33.

Het volgende nummer van Klasse voor Ouders verschijnt op 15 oktober.

5 Riolen

Kinderen leren niet enkel op school. Ze leren op straat, in de jeugdbeweging, de academie of de sportclub. Maar ook thuis. Uit de manier waarop ouders met hen omgaan. Ouders kunnen ook voor kinderen een interessante leeromgeving scheppen. Ze kopen boeken, leerspelletjes, speelgoed, kijken samen televisie. Maar ze kunnen ook een **leeromgeving** opzoeken. Een museum bijvoorbeeld. Dat opent vaak een andere wereld én het ondersteunt hun werk op school. Hoe zag een dorpsschool er eind vorige eeuw uit? Even rondlopen in de riolen in het Brusselse, op bezoek in een heus kasteel of begijnhof. Op zoek naar suggesties? Dan moet u de «Museumgids van Oostende tot Maaseik» in huis halen. U vindt er meer dan 300 musea in Vlaanderen en Brussel. Met een korte beschrijving, de openingstijden, het entreegeld, adres en telefoon. **Wij hebben 100 gratis exemplaren.** Wie ons een briefkaart stuurt met de vermelding «Museumgids» (en eventueel wat commentaar op dit blad), maakt kans er een te winnen.

De «Museumgids van Oostende tot Maaseik» kunt u ook bestellen door overschrijving van 200 fr. op het rekeningnummer 091-2204003-95 van het Fonds der Kunsten van de Vlaamse Gemeenschap. Vermeld duidelijk uw naam en adres. Een exemplaar valt zo in uw bus.

7 Getict?

Dries is acht jaar oud. Hij knippert steeds met de ogen, schudt met het hoofd en schraapt voortdurend zijn keel. De kinderen van de klas pesten hem met zijn tics. Op school krijgt hij ook stevast straf, maar het helpt niet. Ongeveer één op vijf kinderen op de lagere school heeft last van tics. Drie keer zoveel jongens dan meisjes. Meestal verdwijnen tics binnen een jaar. Soms blijven ze jarenlang duren. In medische kringen noemt men deze ticziekte

Syndroom van Gilles de la Tourette. Vaak brengt het syndroom nog andere klachten mee: gedrags- en emotionele problemen (concentratieproblemen, onrust, agressiviteit), handschriftproblemen, stotteren of slaapstoornissen. De oorzaak van de ziekte ligt bij een afwijking in de hersenen. Het heeft niks te maken met opvoeding of intelligentie. Leerkrachten en ouders denken nochtans vaak dat het kind verwend is en aandacht zoekt. Juist daarom is het belangrijk dat de arts er vlug achter komt. Ouders, leerkrachten en klasgenoten kunnen dan gepast handelen.

Voor meer informatie over het syndroom van Gilles de la Tourette kunt u terecht bij de VZW Vlaamse Vereniging Gilles de la Tourette - J. Nauwelaertsstraat 7 - 2110 Wijnegem - tel 03-353 67 91 en 03-354 36 69.

8 [Pech]

Elk jaar kunnen enkele honderden kinderen in het basisonderwijs voor een langere tijd niet naar school. Ze zijn ziek of hebben een ongeval gehad. Vrienden in de klas schrijven hun schriften bij en een kind uit de buurt brengt hier en

daar wat huiswerk of oefeningen. Maar vaak moet het zieke kind bij zijn terugkomst veel leerstof inhalen. Voor sommige kinderen lukt dat niet meer.

Het nieuwe decreet op het basisonderwijs bepaalt dat een kind dat meer dan 28 kalenderdagen **afwezig** is, recht heeft op onderwijs thuis. Ouders moeten dat wel schriftelijk aanvragen en natuurlijk moet ook de arts zijn goedkeuring geven. De school van het kind zorgt er dan voor dat een leerkracht elke week twee uur aan huis komt. De leerling mag niet meer dan tien kilometer van de school wonen in het gewoon onderwijs en twintig kilometer in het buitengewoon onderwijs.

De nieuwe reglementering over het basisonderwijs kunt u lezen in het Decreet Basisonderwijs. U kunt het op de school van uw kind inkijken.

«Wiskunde wordt afgeschaft, riep onze Toon gisteren blij. Heb ik dat goed gehoord? Is dat zo?»

Natuurlijk wordt wiskunde niet afgeschaft. Wiskunde helpt kinderen verschijnselen, processen en verbanden te beschrijven en te verklaren. Kwaliteiten die we in deze wereld best kunnen gebruiken. Om dat te bereiken kan je starten vanuit waarnemingen, ervaringen, problemen. Kortom de weg van gissen en missen. Maar ook abstract leren denken, logisch redeneren, structureren, is belangrijk. En dat kreeg in de moderne wiskunde te veel aandacht. Doorsneden maken, verzamelingen aanleggen, stellingen en axioma's uit het hoofd leren. Het werd vaak een doel op zich. Kinderen begrepen helemaal niet waarover het echt ging. Daarom heeft men in de eerste graad van het secundair onderwijs de moderne wiskunde herzien. Niet afgeschaft. De **nieuwe wiskunde** zal veel dichterbij het kind staan. Niet vanuit de theorie dus, maar vanuit probleempjes en vraagstukken uit hun eigen leefwereld. Bijvoorbeeld grafieken uit de krant leren lezen en verstandig de rekenmachine gebruiken. Bijticties en afbeeldingen verdwijnen bijvoorbeeld uit het leerplan, maar de verzamelingenleer blijft.

Vragen over onderwijs? Bel de infolijn van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - tel 02-219 18 00.

8 / 10

«Onze David vindt lezen niet plezant. Behalve stripverhalen natuurlijk. Die verslindt hij. Maar dat is toch niet echt lezen, hé. Ik zeg altijd dat hij veel betere resultaten zou hebben als hij wat meer zou lezen.»

Lezen is belangrijk voor kinderen. Kinderen die veel lezen, halen betere resultaten op school. Dat weten alle ouders. Zij spelen daarin een belangrijke rol. Hoe kunnen ouders hun kind stimuleren om veel te lezen? Hoe helpen ze hun kind het juiste boek kiezen zodat ze graag gaan lezen, niet ontmoedigd raken? Welke rol spelen prentenboeken in het leven van kleuters en peuters? Hoe kunnen ouders vertellen of voorlezen? En wat doen ze met de televisie? *Stichting Lodewijk de Raet* organiseert de cursus **Ouders zoeken Kinderboeken**. Met speelse en actieve methodes doen ouders ervaring op met lees- en luisterplezier. Een medewerker komt ter plaatse en biedt een vormingsprogramma aan op twee avonden. Iets voor uw oudercomité?

Voor meer inlichtingen: *Stichting Lodewijk de Raet* - Liedtstraat 27-29 - 1030 Brussel - tel 02-240 95 01 - fax 02-242 26 10.

Barbara zit in een rolstoel. Voor sommigen genoeg om haar vol medelijden aan te staren of eens liefdevol over haar hoofd te wrijven. De mensen praten dikwijls over haar heen, alsof ze niet bestaat. Maar Barbara weet wel beter. Ze praat vaak met haar moeder over haar handicap. Dan voelen ze zich allebei veel beter. Haar moeder legt dan woorden uit, maar ook gedachten van mensen, wat ze voelen. Gelukkig doen haar broers heel gewoon: ze sleuren haar overal mee naartoe en plagen haar. Ze nemen haar zoals ze is, met of zonder wielen. Kinderen met een handicap voelen zich graag heel gewoon. Zowel thuis als op school.

Onwetendheid over handicaps leidt vaak tot vooroordelen. Daarom heeft *Gezin en Handicap* een documentatiecentrum geopend. U kunt er informatie vinden over handicaps, opvoeding, therapieën, sociale en juridische aspecten. Maar ook kinder- en jeugdliteratuur over handicaps voor broers, zussen en vrienden van kinderen met een handicap.

Het documentatiecentrum van *Gezin en Handicap* is op dinsdag en woensdag open van 13 tot 17u. - Goemarelei 66 - 2018 Antwerpen - tel 03-216 29 90.

6

[Op wietjes]

Moet u thuis een Internetaansluiting hebben om ervoor te zorgen dat uw kind meekan op school? Helemaal niet. Internet is een wereldwijd netwerk waar duizenden computers en hun gegevens met elkaar verbonden zijn. Veel scholen hebben een Internetaansluiting en leren hun leerlingen ermee omgaan. Weinig gezinnen zijn aangesloten op het Internet. Maar u hebt geen aansluiting nodig om op het net te kunnen. Sinds deze maand is elke plaatselijke openbare bibliotheek aangesloten op het Internet. Iedereen kan er op zoek gaan naar informatie op het Internet. Dat heet dan surfen. In de meeste bibliotheken kan dit gratis, sommige vragen een kleine vergoeding.

Om u in het water te lokken hebben we voor u een heuse **Internetquiz**. U leert er hoe u Internet kunt raadplegen. Bovendien kunt u ook wat winnen. De quiz start op 10 oktober en loopt door tot het einde van de boekenbeurs in Antwerpen (11 november). Vanuit elke bibliotheek (en ook op de boekenbeurs) kunt u via Internet aan de quiz deelnemen. U hoeft niet bang te zijn, het systeem is gebruiksvriendelijk en in de bibliotheek staat er wel altijd iemand klaar om u te helpen. Maar in principe kunt u dus ook van thuis of vanop het werk meedoen. Op het BIBnet vindt u een aantal vragen over sport, geschiedenis, taal, cultuur, literatuur, onderwijs... De antwoorden kunt u vinden door een aantal opgegeven pagina's (of sites) te bezoeken. Ook onze eigen Klasse-site. Wat u kunt winnen? **De eerste prijs is een computer. Maar u kunt ook Internetaansluitingen winnen, een ballonvaart of een boeken- of cd-bon.** Maar natuurlijk wint u ook meer. Het zet u op weg om met uw kinderen mee te denken en mee te praten. En zo stimuleert u hen in hun ontdekkingstocht.

URL-adres BIBnet:
www.bib.vlaanderen.be

URL-adres Klasse:
www.artefact.be/klasse

«De lagere school van onze kinderen groeide uit tot een aangename, sfeervolle school waar kinderen zich goed kunnen ontplooiën en waar ze op een pedagogisch verantwoorde manier les krijgen. Er is een zeer goede samenwerking tussen de leerkrachten onderling en met de ouders. De leerlingen voelen deze goede sfeer. Ze gaan heel graag naar school en hebben een positieve houding t.o.v. het leren. Dat zorgt ook thuis voor een aangename sfeer.

Maar door de scholenfusie gaat de school dicht. De leerkrachten worden naar hier en naar daar verplaatst en wij als ouders voelen ons bedrogen in onze schoolkeuze. Waarom kunnen onze kinderen hun lagere school niet beëindigen met hun klasje en hun vrienden?» (Greet Vandensteen)

«Ik denk dat wij, ouders, meer de ene leerkracht met de andere vergelijken, in plaats van de school als een geheel te zien. Sommige leerkrachten verdienen een dikke pluim, en je hoopt altijd stiekem dat je kind bij die of die leerkracht terecht komt, omdat je hun manier van lesgeven, hun visie over opvoeding, hun bezig-zijn met de kinderen zo fantastisch vindt. Deze leerkrachten melden vlugger nieuws over het kind of over het klasgebeuren in het algemeen, in positieve zin, ook al betreft het iets negatiefs. Maar in dezelfde school heb je dan natuurlijk ook leerkrachten die jou als ouder, of die jouw kind veel minder liggen. En daar ben je natuurlijk veel minder positief over, en dat beïnvloedt natuurlijk ook je algemene visie over de school van je kind.» (Ria Peeten)

«Wat me opvalt in deze maatschappij is dat veel ouders te veel verlangen van hun kinderen. En dat kleuters al geen kleuters meer mogen zijn. Ook kunnen ouders moeilijk verdragen dat hun kind straf krijgt. Ze vallen onmiddellijk de leerkracht aan in het bijzijn van hun kind en andere kinderen. Vaak zijn ze nog onbeleefd ook. Dat geeft kinderen het gevoel van macht en ze worden onhandelbaar als ze weer enkele jaartjes ouder zijn.» (Madeleine Verpoorten)

«Hierbij wil ik alleen maar laten weten dat de eisen naar kinderen toe zeer groot zijn en dat veel leed en schoolmoeheid zouden vermeden kunnen worden door echt rekening te houden met de mogelijkheden en het karakter van het kind en niet met de dromen van de ouders. De leerkrachten worden volgens mij ook te weinig opgeleid over het emotionele van het

kind. Door de druk van het lesplanpakket dat ze moeten afronden hebben ze spijtig genoeg te weinig tijd om zich daar mee bezig te houden.» (Hélène Butkiewicz)

«Er is weinig contact met de school. Enkel tijdens de schoolfeestiviteiten heb ik de kans om heel kort met de juf te praten. Worden er dan geen oudercontacten georganiseerd in het kleuteronderwijs? We kregen bij het begin van het schooljaar wel info rond de werking van de kleuterklas, maar over de doelstellingen werd weinig gesproken.

Ook de visie en de werking van de school is voor mij een raadsel.» (Hilde Van Dyck)

«Als alleenstaande moeder van vier kinderen hecht ik veel belang aan hun opvoeding. Ik geef mijn kinderen waarden mee zoals respect hebben voor al wat leeft, blij zijn met de dingen die je hebt, betrokkenheid bij de natuur. Maar ik vind het vooral belangrijk dat ze eigenwaarde en zelfvertrouwen hebben. Ik wil dat mijn kinderen opgroeien tot zelfstandige, gelukkige volwassenen. Niet om wat ze bezitten, maar om wat ze zijn.

Mijn kinderen kunnen zeer goed mee op school en kennen tot nu toe geen leerproblemen. Toch mis ik soms wel individuele aandacht en betrokkenheid van de leerkrachten. Ik begrijp gewoonweg niet waarom sommigen onder hen gekozen hebben voor dat beroep. Roepen, straffen, frustraties uitwerken op de leerlingen enz. Hebben die mensen niet geleerd om met kinderen om te gaan, ook al zijn er sommige onhandelbaar? Ook al hebben ze moeilijkheden met

leren of zitten ze in een ongewone situatie thuis?» (Greet Embrechts)

«De school waar mijn kinderen les volgen is heel geëngageerd. Er wordt niet

stilgezeten, men verroest er niet in oude gewoonten. Ook als ouder worden we via het oudercomité vaak betrokken en geïnformeerd over het onderwijs. Zo wordt er zelfs iedere keer bij Klasse voor Ouders een bijvoegsel gestopt met informatie die de school belangrijk vindt i.v.m. de opvoeding van onze kinderen.» (Joost Vanhoutte)